

न० १, १६५, ६, “करिष्या कर्त्तव्यानि” भा० । द्वितीया-
स्थाने षाट् ।

करिसुन्दरिका स्त्री करोव सुन्दरी संज्ञायां कन् । ना
गयटौ वस्त्रशेषणाद्यमङ्गणस्यापि यन्त्रभेदे हारा० ।

करिस्कन्ध न० करिणां समूहः स्कन्धश्च । गजसमूहे ।
इत० । गजस्य स्कन्धे पुंन० ।

करोर पु० कृ-ईरन् । षटे मेदि० । वंशकुलरे अमरः ।
(वांशेरकोड) शङ्खुरमात्रे भावप्र० वंशकुला “तत्करोरः
कटः पाके रसे कृक्षो युवः सरः । कषायः कफघ्नत् स्वा-
दुर्विदाहं वातपित्तलः” तदगुण उक्तः । “हिंसांशुवंशस्य
करीरमेव मां निशम्य किञ्चासि फलेपहिपहा” नैष० ।
आनिमित्ते वंशकरीरनीलैः” माघः । “वंशशब्दस्यान्ता-
नताहेतोरलूनतायाः प्रतिपत्त्यर्थत्वाच्च पौनरुक्त्यम् अतएव
एकार्थं पदम् न प्रयोज्यमित्युक्त्वा करिकलभकर्त्तृवत् सादिषु
प्रतिपात्तिविशेषकरेषु न दोष इत्याह वामनः” मल्लि० ।
तेन वंशकुलार्थकस्यापि करोरशब्दस्य प्रतिपत्तिविशेषार्थं
वंशशब्दप्रयोग इति तत्त्वम् । शृङ्गपत्रे मरुभूमिजे उष्ट्र-
प्रियेष्टभेदे भावप्र० । “करोरः कटुकस्तिक्तः खेद्युष्णोभे-
दनः स्मृतः । दुर्नामकफवातामगरघोषप्रघ्नश्च” भावप्र० ।
४ चोरिकायां भिक्षायां (भिक्षिपोका) ५ हस्तिदन्तमूले
च स्त्री उषा० । अस्य प्रत्ययशब्देन समासे करोरप्रत्ये
ककर्त्तादि० नाद्यादात्तता । मध्या० चतुर्थ्यां सप्तप् सस्य
वः । करोरवत् तत्सन्निकटदेशादौ लि० स्त्रियां ङीप् ।
करोरकुण न० करोरस्य पाकः पोला० पाके कुणश्च । तत्पाके
करोरिका स्त्री करोरमिवाकारोऽस्यस्य ठन् । हस्तिदन्तमूले
लिका० ।

करीरी स्त्री कृ-ईरन् गौरा० ङीप् । चोरिकायां (भिक्षि-
पोका) भिक्षायां २ गजदन्तमूले च मेदि० ।

करीष पुंन० । कृ-ईषन् । शृङ्गकोमये (घुटिया) । “करीष
मिष्टकाङ्गारान् शर्करा वालुकान्तरा” मनुः । २ पशुपुरीष-
मात्रे च “उच्छुष्कश्च पशुपुरीषांशुला” क्रादम्ब० । करो-
षाग्निः (घुटेर आगुन) ।

करीषगन्धि पु० करोषस्य गन्ध इव गन्धोऽस्य इत् समा० । करोषतु
गन्धयुक्ते तस्यापत्यमण स्त्रियां षड् करोषगन्ध्या तदीय-
स्त्रपत्ये । तस्याः पुत्रपतिगन्ध्यां समासे संप्र० दीर्घश्च ।
करीषगन्धोपुत्रः करोषगन्धीपतिः एवं परमकारोगन्धो-
पुत्र इत्यादि उपसर्जने तु न अतिकारोषगन्ध्यापुत्र
इत्याद्येव सि० कौ० ।

करीषङ्गुष्ठा स्त्री करोषं कषति हिनास्ति कष-यच् समुच्च १
वात्स्यायाम् तस्याः गोमयशेषणात्तथात्वम् ।

करीषिन् लि० करोषस्य देशः पुष्करा० इति न भट्टप् ।
१ करोषयुक्तदेशे स्त्रियां ङीप् । करोषमात्रयत्वे नास्म्यस्याः
इति ङीप् । गोमयाधिष्ठातृदेव्यां २ लक्ष्म्याम् स्त्री ।
“गन्धद्वारां दुराधर्षां नित्यपुटं करोषिणीम्” श्रीसूक्तम् ।

करुण लि० करोति मनः आतृकृत्याय कृ-उन्नन् । दयायुक्ते
२ संभेदे पु० तल्लक्ष्म्यायुक्तं सा० द० यथा
“इष्टनाशादनिष्टाग्नेः करुणाख्यो रसो भवेत् । धीरैः
कपोतवर्णोऽयं कथितो यमदैवतः । शोकोऽत्र स्या-
यिभावः स्याच्छोच्यमानस्त्वनं सतम् । तस्य दाहादि-
कावस्था भवेदुद्दीपनं पुनः । अतुभावा दैवनिन्दा
भूपातक्रान्तिदायः । वैवर्ण्योच्छ्वासनिश्वासरुक्मप्रलपनानि
च । निर्वेदमोहापस्मारव्याधिर्लानि स्मृतिश्रमाः । विषा-
दजडतोन्मादविनाद्या व्यभिचारिणः” ।

शोच्यं विनष्टवन्तु प्रभृति । यथा राघवावलासे ।
“विपिने क जटानिवन्धनं तत्र चेदं क मनोहरं वधुः ।
अनयोर्वटना विधेः स्फुटं ननु खड्गेन शिरीष-
कर्त्तनम्” । अत्र हि रामवनवासजनितशोकार्त्तस्य दश-
रथस्य दैवनिन्दा । एवं बन्तु वियोगविभवनाशादावप्युदा-
हार्यम् । परिपोषस्तु महाभारते स्त्रीपर्वणि द्रष्टव्यः ।
अस्य करुणविप्रलम्भाङ्गेदमाह । शोकस्यायितया भिक्षो वि-
प्रलम्भादयं रसः । विप्रलम्भो रतिः स्याद्यो पुनः सम्भोगहं-
तकः” १ परदः कङ्करणेच्छायां दयायां स्त्री । “अहो विधे
त्वां करुणा कृणहि नः” नैष० । “प्रायः सद्योभवति करुणा-
वृत्तिराद्रान्तरात्मा” मेघ० । “करुणाविमललेन मृत्युना” रघुः ।
दुःस्तिषे दया करुणा साऽस्यस्य अर्थ० अच् विषयत्वेन ।
४ करुणाविषये दोने लि० । “अनिशं निजैरकरुणः करुणम्”
माघः । “करुणं दोनं यथा तथेति” मल्लि० । “अतुरोदि-
तोव करुणेन पत्निषां विरुतेन” माघः । “विरुतैः करुण-
स्वनैरियम्” कुमा० । (करुणनेव) ५ वृक्षभेदे पु० लिका० ।
“पिकात् वने शृङ्खति मृङ्गकुङ्कुतैर्दशासदस्युत्करुणे
वियोगिनाम्” नैष० । “करुणस्य फलं श्लेष्मवातामनेदसां
पुनः ; नाशनं पित्तकोपस्य शमनं परिकीर्तितम्” इति त-
त्फलगुणाश्च पैट्यकोक्ताः । ईवृक्षभेदे पु० लिका० ।
७ परमेश्वरे दभूताभयकारके परिव्राजके पु० यन्त्रि० ।
करुणमल्ली स्त्री करुणा करुणाविषयः मल्ली । १ नवमल्लि-
कायाम् यन्त्रि० । तत्पुष्पस्यातिमुकुमारत्वात् करुणा-